

skabsformer uden personlig eller dog med begrænset Hæftelse kunne benyttes, men idet den *tilvante* Ordning dog i Almindelighed vil være Aktieselskabets, har Udvalget — for enkelte Medlemmers Vedkommende dog ikke uden store Betænkeligheder — ment at maatte nedsætte det ældre Udkasts Fordringer til Minimumskapitalens Størrelse.

Paa den anden Side er Udvalget dog enigt i, at der bør være en Grænse, idet de mindre Selskaber erfaringsmæssigt lettere give Anledning til Misbrug — derunder Omgaaelse af Næringslovgivningen o. l. — og i højere Grad, end hvor store Interesser staa paa Spil, opfordre til Letsindighed. Vi have da foreslaaet en Minimumskapital af 10,000 Kr., en Grænse, der ogsaa under Hensyn til Bestemmelsen i § 16 om Aktiekapitalens Indbetaling (Tilstedeværelse) — hvorom nedenfor — synes os at byde rimelig Garanti.

Forslaget i 3die Stykke om, at saadanne Bevillinger meddeles gratis, ved hvilke der for Selskaber med almennyttigt Formaal gøres Undtagelse fra Bestemmelserne om Aktiekapitalens og Aktiernes Størrelse, tiltrænger formentlig ikke nærmere Motivering.

At Aktier ere foreslaaede udelelige og lige store, har sin Begrundelse i simple Ordshensyn. Men naturligvis skal ved Bestemmelsen ikke udelukkes, at det enkelte Aktiebrev kan omfatte flere Aktier. Om noget saadant skal finde Sted i et Selskab, bør være overladt til Vedtægterne, og hertil sigter Henvisningen til § 24 i Paragraffens næstsidste Stykke.

Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke om, at Aktier ikke maa udstedes til Underkurs, er optaget fra det ældre Udkasts § 3. Medens to af Udvalgets Medlemmer ikke mene at kunne tiltræde denne Bestemmelse, mener Flertallet af os bestemt at maatte foreslaa den bibeholdt, idet vi finde, at en Tilladelse til Udgivelse af Aktier til Underkurs — saaledes at en maaske betydelig Del af Selskabets »Aktie-

kapital« fra første Færd ikke har været tilstede — medfører ganske særlige Fristelser til Misbrug. Navnlig vil den, da Udbytte ikke kan udbetales, forinden den manglende Del af Aktiekapitalen er indtjent, skabe en særlig Fristelse til netop i de første — ofte vanskelige — Aar at »pynte« paa Regnskabet for at undgaa den Ubehagelighed ikke at kunne give Udbytte straks og derved at skade Aktiernes Kurs. Omvendt se vi ikke, at Tilladelsen skulde give nogen berettiget Fordel. For saa vidt man anfører, at Ydelsen af Garantiprovision undertiden kan være nødvendig og ønskelig, maa vi hævde, at en saadan maa tages af en Overkurs, til hvilken Aktierne udbydes, eller af det til fond perdu (§ 6 Nr. 5) indbetalte Beløb, og vi nære ingen Tvivl om, at det aktietegnende Publikum — her som andetsteds — hurtigt vil forstaa det naturlige i denne Ordning og indrette sig derefter. — For saa vidt man endelig har henvist til, at Bestemmelsen vil kunne omgaaes derved, at man i Henhold til § 5 Nr. 9 til lægger Garanterne »særskilt Godtgørelse i Anledning af Stiftelsen«, maa vi hævde, at § 5 Nr. 9 maa forstaaes i Overensstemmelse med § 4, sidste Stykke, og at derfor saadan Godtgørelse til Garanterne, hvis Udbetaling vilde medføre, at den nominelle Aktiekapital kun paa Papiret er til Stede ved Selskabets Stiftelse, netop som en Omgaaelse af Reglen i § 4, sidste Stykke, er ulovlig og paadrager Ansvar.

Til § 5 (ældre Udkast § 4).

Angaaende denne Paragraf henvises ganske til det ældre Udkasts § 4.

Til § 6 (ældre Udkast §§ 5 og 9).

For Tydelighedens Skyld har man ment, at det udtrykkelig burde udtales i Loven, at Bekendtgørelsen angaaende det paatænkte Selskabs Stiftelse skal offentliggøres under Stifternes Navne, hvilket i det ældre Udkast formentlig har været en Forudsætning.